Sanayi İşçileri Bülteni 13

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 326
Fiyat 25 YKr. Temmuz 2008

2008 Temmuz zamları açıklandı, yeni sefalet ücreti 503 YTL!

"15–16 Haziran ışığında sınıf hareketi" sempozyumu başarıyla gerçekleştirildi!

İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!

Derneğimiz uzun bir çalışma sürecinin ardından 20 Nisan'da gerçekleştirdiği Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda aldığı karar üzerine, Türkiye işçi sınıfının en büyük ve görkemli eylemi olan 15-16 Haziran'ın 38. yıl dönümünde, "15–16 Haziran ışığında sınıf hareketi" sempozyumunu, 8 Haziran Pazar günü 80 kişinin katılımıyla başarılı ve coşkulu bir şekilde gerçekleştirdi.

Sempozyum Adana Sanayi İşçileri Derneği Başkanı'nın gerçekleştirdiği açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında 20 Nisan'da gerçekleştirilen kurultay ve alınan kararlara değinildi, sempozyum çalışmaları hakkında bilgi verildi. İçerisinden geçtiğimiz sürece değinilerek, böylesi bir dönemde sempozyumun amacı ve misyonu anlatıldı. Türkiye işçi sınıfının en büyük eylemi olan ve bugüne kadar aşılamayan 15-16 Haziran'ın anlamı ve önemi üzerine yapılan vurgularla, sınıfın toplumsal bir güç olarak varlığından, yıkıcı etkisinden bahsedildi. Amacın sadece bir anma yapmak olmadığı, asıl meselenin 15–16 Haziran'da ortaya çıkan irade ve misyonun içselleştirilmesi ve bilince çıkartılarak bugünün kuşaklarına aktarılması olduğu ifade edildi. Aradan geçen 38 yıla rağmen 15-16 Haziran'ın bugün halen yol gösterdiği söylenerek, bu eylemden öğrenmek gerekliliği vurgulandı. Sempozyumun amacının yaşanılan bu deneyim ışığında işçi sınıfı mücadelesinde önümüzdeki döneme dair bir yol haritası çıkartılması olduğunun altı çizildi.

Açılış konuşmasının ardından sempozyumun ilk bölümüne geçildi. Yüksel Akkaya ve Volkan Yaraşır sunumlarını yapmak üzere sahneye davet edildi.

"15–16 Haziran anti-kapitalist bir manifestodur!"

Bu bölümde ilk sözü Volkan Yaraşır aldı. Volkan Yaraşır sunumuna 15-16 Haziran'ı ortaya çıkartan toplumsal-sınıfsal koşulları, Türkiye işçi sınıfının ortaya çıkışını etkili bir şekilde anlatarak başladı. İlk işçi

eylemlilikleri, buna karşı alınan önlemler, Osmanlı dönemi ve Cumhuriyet döneminde işçi sınıfının durumu ve yapısı hakkında sunum yaptı. Özellikle '60'lı yılların başından itibaren gerçekleşen işçi eylemlerinin, mitinglerinin, işgal ve grevlerinin yükseldiği zemine vurgu yaptı.

Yaraşır, 15-16 Haziran'ın, Türkiye işçi sınıfının bu deneyim ve birikiminin doruk noktası olduğunu söyledi. 15-16 Haziran'ın bir yanıyla '60'lı yıllarda gerçekleştirilen sınıf eylemliliklerinin, bir yanıyla da 150 yıl önce Feshane ile başlayan sürecin bir patlama noktası olduğunu vurguladı.

'60'lı yılların başında Saraçhane mitingi ile sınıfın toplumsal bir güç olduğunun mesajını verdiği, Kavel direnişinin sınıfın koparıp alma iradesini ortaya çıkarttığını, Paşabahçe grevinde sınıfın, kendi sınıf sendikasını yaratma iradesini gösterdiğini, 1969'da Çorum Alpagut linyit işletmelerinde gerçekleştirilen öz yönetim deneyimi ile sınıfın hedefi işaret ettiğini ve 15-16 Haziran'da ise bunun ancak ve ancak toplumsal bir ayaklanmayla gerçekleştirilebileceği yolunu gösterdiğini belirtti. Ancak 15-16 Haziran'ın kendiliğinden bir hareket olduğunun altını çizerek, sınıfın öncü partisiyle birleşebilmesinin yakıcı ihtiyacını vurguladı. "15-16 Haziran anti-kapitalist bir manifestodur" diyen Yaraşır, işçi sınıfı hareketinin

gerçekleştirdiği grev ve işgallerle, özellikle 15-16 Haziran'la yıkıcı ve yapıcı gücünü ortaya koyarak, devrimi yapabilecek biricik sınıf olduğunu bir kez daha gösterdiğini söyledi. Günün görevlerine çubuğu bükerek taban örgütlenmelerine işaret etti.

Volkan Yaraşır'ın sunumunun ardından sözü Yüksel Akkaya aldı. Akkaya, 15-16 Haziran'ın işçi sınıfı açısından önemine vurgu yaparak 15-16 Haziran'a sahip çıkılamadığını söyledi. DİSK'in kendisine karşı başlatılan saldırılar karşısında başlayan 15-16 Haziran direnişini engellemeye dönük çalışmalarını anlatarak, bugün halen sendikaların bu konumlarının sürdüğünü söyledi. Bugün işçi sınıfının halen öncüsüyle buluşamadığını ifade etti.

Sınıfın öncüsüyle bütünleşebilmesi...

Gerçekleştirilen sunumların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde ağırlıklı olarak sınıf ve öncü gücün birleşebilmesi üzerine sorular soruldu. Yapılan tartışmalarda işçi sınıfının öncü partisine duyulan ihtiyacın yakıcılığı anlatıldı. İşçi sınıfının toplumsal konumu ve tarihsel devrimci misyonu tarihsel deneyimler ışığında anlatıldı. '70'li yılların küçük burjuva devrimci akımlarının sınıf hareketinden uzaklıkları vurgulanarak, sınıfa karşı varolan güvensizlik ortamı dile getirildi. Küçük burjuva devrimciliğinin hayat damarlarının tükendiğinin altı çizildi, günün görevleri tartışıldı. Sempozyumun yaklaşık iki saat süren ilk bölümü yapılan tartışmalarla sona erdi.

15-16 Haziran'ı yaşamak...

15-16 Haziran eylemine bizzat katılan bir işçi olarak, orada yaşadığı deneyimi ve coşkuyu salona taşıyan Galip Usta'nın konuşmasıyla ikinci bölüm başladı. Galip Usta canlı tanıklığıyla yaşadıklarını, duygularını ve işçi sınıfına, devrime olan inancını katılımcılarla paylaştı. DİSK'in o günkü aldığı geri tutumun bugün halen sürdüğünü söyledi. İşçi sınıfının o gün açığa çıkan iradesine, azmine ve militanlığına vurgu yaptı. O dönem sahip çıktıkları "önderlerinin" kendilerini yarı yolda bıraktıklarını söyledi. 15-16 Haziran'da yola "Yaşasın İşçi sınıfının devrimci mücadelesi!" yazdığı için yargılandığı söyleyen Galip Usta, konuşmasını "Yaşasın İşçi sınıfının devrimci mücadelesi!" diyerek bitirdi.

Galip Usta'nın konuşmasının ardından sempozyumun ikinci bölümüne geçildi. Söz Alınteri, HKM ve BDSP temsilcilerine bırakıldı.

İlk sözü alan Alınteri temsilcisi 15-16 Haziran üzerine tarihsel bir anlatım yaparak sözlerine başladı. Bugünkü sürece değinerek, yapılması gerekenler üzerinden kendi bakışlarını ortaya koydu.

Alınteri temsilcisinin ardından HKM temsilcisi söz alarak bir sunum gerçekleştirdi. 15-16 Haziran sürecini önceleyen dönemi anlatarak, 15-16 Haziran'ın ortaya çıkışını ve kendi bakışlarını ortaya koydu. Konuşmasını, ihtiyacın "politikleşmiş askeri savaş stratejisi" olduğunu söyleyerek noktaladı.

Ya barbarlık ya sosyalizm!

İkinci bölümün son konuşmasını BDSP gerçekleştirdi. BDSP temsilcisi emperyalist-kapitalist dünya sisteminin yaşadığı yıkım ve çürümeye vurgu yaparak, kendisiyle beraber sistemin insanlığı yok oluşa sürüklediğini belirtti. Bugün insanlığın karşısına "Ya barbarlık ya sosyalizm" ikileminin tüm yakıcılığıyla çıktığını belirterek, insanlığın ancak ve ancak sosyalizmle kurtulabileceğini vurguladı. Böylesi bir dönemde, sınıfın örgütlenmesi ve bir sınıf olarak tarih sahnesine çıkmasının gerekliliğini anlatarak 15-16 Haziran'ın sınıf hareketi açısından önemini ortaya koydu. Bugün halen yol göstermeye devam ettiğini belirterek 15-16 Haziran'da öğrenilecek çok şeyin olduğunu vurguladı.

İşçi sınıfı devrimcidir!

İşçi sınıfının toplumsal konumu ve tarihsel devrimci misyonunu anlatarak konuşmasına devam eden BDSP temsilcisi, sonuna kadar tek ve gerçek devrimci sınıfın işçi sınıfı olduğunun tarihsel deneyimlerle de kanıtladığının altını çizdi. Türkiye'de devrimin ve sosyalizmin vücut bulabilmesi için işçi sınıfının siyasallaşarak, kendisi için bir sınıf olabilmesi, kendi bağımsız ideolojik politik platformuyla tarih sahnesine çıkması gerektiği ve bunun içinde işçi sınıfının öncü partisiyle buluşabilmesinin önemine değindi. İşçi sınıfı ve sosyalizmin maddi birliği anlamına gelen partinin misyonuna çubuk büktü. Kendisini proleter sınıf zemininde inşa etmeyen hiçbir akımın yaşam şansı bulamayacağının altını çizdi.

Sempozyum, konuşmaların ardından işçi sınıfının mücadelesini büyütme çağrısıyla son buldu.

Sefalet ücretine karşı mücadeleye!

Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi sanayi patronları ikinci altı ay zammı yapacaklar. Aslında ikinci altı ay zammı kasım ayında belirlenmişti. Asgari geçim indirimiyle birlikte 481 YTL olan asgari ücrete %5 zam yapılarak 503 YTL'ye çıkarılmasına karar verildi.

Bu oranı Asgari Ücret Tespit Komisyonu belirlemişti. İçerisinde patronların, hükümetin ve sendika bürokratlarının bulunduğu bu komisyon işçilere bir kez daha sefaleti reva görmüştü.

Şimdi sanayi işçilerine soruyorum; açlık sınırının 1000 YTL, yoksulluk sınırının 2000 YTL'yi bulduğu bir ortamda 503 YTL insanca yaşayabilecek koşulları sağlayabilir mi? Sanayi işçileri olarak ne bu komisyonu, ne de aldığı kararları tanımamalıyız. Asgari Ücret Tespit Komisyonu biz sanayi işçilerinin yaşamını göz önüne almıyor. Komisyon sermayenin çıkarlarını korumak için yılda bir ya da iki defa toplanıp milyonlarca işçinin ve ailesinin kaderini belirliyor.

Sanayi sitesi işçileri olarak hakkımız olan ücreti kendimiz belirlemeli, kaderimizi kendimiz çizmeliyiz. Yıllarca mahkum olduğumuz bu sefalet ücreti kaderimiz değildir. İnsanca yaşayabilecek ücret için yanyana gelmeli site patronlarından istediğimizi almalıyız.

İki yıldır metal sanayinde kalifiye işçi olmama rağmen asgari ücretle çalışıyorum. Sanayi sitesinde benim gibi binlerce işçi arkadaşım var. Özellikle plastikte çalışan bayan işçi arkadaşların aldığı ücretler oldukça düşük. 300-350 YTL gibi ücrete çalışıyorlar. Site patronları komisyonun belirlediği asgari ücretten aldığı güçle istedikleri gibi davranabiliyorlar.

Sanayi işçileri olarak birlik olmaz, örgütlenmezsek bu düzen bu şekilde devam eder. Sanayi patronlarının gücü, bizim birlik olmamamızdan geliyor. Sanayi işçileri olarak yaşadığımız tek sorun ücret sorunu değildir. Sigortasız çalışma, iş kazaları, uzun çalışma saatleri, mesai, servis, küfür ve hakaretler, yemek konusunda da sorunlar yaşıyoruz. Tüm bu sorunlar karşısında bir de düşük ücretle çalışıyoruz. Aldığımız ücretler ne kadar yüksek ya da düşük olursa hayat standardımız da o kadar iyi ya da kötü olur. Tükettiğimiz besinden sosyal faaliyetimize kadar aldığımız ücret yaşamımızın her alanını etkiliyor.

Yanısıra hem fiziki hem de moral olarak sürekli sorun yaşıyoruz. Sanayi patronları kendi kârları söz konusu olduğunda işçiden kısarken sefaları sözkonusu olduğunda milyarları harcayabiliyorlar. Son model arabalara biniyor, lüks evlerde oturabiliyorlar. Ama iş işçinin ücretine, sigortasına, servisine gelince kıstıkça kısıyorlar.

Arkadaşlar;

Biz sanayi sitesi işçileri olarak sorunlarımız karşısında tek yumruk olmalıyız. Site işçileri olarak tek bir fabrikanın işçileri gibi davranmalıyız. Sanayi sitemizde yaklaşık üç yıldır faaliyet yürüten bir dernek var. Sanayi işçileri olarak bu dernek çalışmasını sahiplenmeli, desteklemeliyiz. Dernek sorunlarımız karşısında tek yumruk olmamızı, tek bir fabrikanın işçileri gibi hareket etmemizi sağlayacak bir araçtır. Zam dönemlerinde site patronlarıyla pazarlık yapabileceğimiz kürsümüz olması için derneği sahiplenmeliyiz.

İşyerlerinde hemen her konuda sorun yaşıyor tepkiler veriyoruz. Ya işletmeyi terk ediyor ya da kaderimizdir deyip herşeye katlanıyoruz. Yaşadığımız sorunlar kaderimiz değil. Kendi geleceğimizi ve çocuklarımızın geleceğini kazanmak bizlerin elinde. İnsanca yaşayabilecek ücret almak istiyorsak tek bir çatı altında birleşmeliyiz.

Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz

Yeşiloba Sanayi Sitesi'nden bir işçi

İnsanca yaşamak için mücadeleye!

Bir dönemdir düzen kendi iç çatışmasını yaşıyor. Düzenin gerici güç odaklarının rant kavgası kızışırken, biz işçilerin sırtındaki geçim yükü günden güne katmerleniyor. Son dönemde peşpeşe gelen zamlar, açlık sınırının altındaki ücretlerle birlikte düşünüldüğünde ekonomik krizlerinin faturasını işçilere ödetmek istedikleri açık.

Yıllardır sırtımızdan geçinenler servetlerine servet katarken, bizlere kölelik koşullarında çalışmayı ve yaşamı dayatıyorlar. Artık "ekonomi iyiye gidiyor" türü pempe yalanlar uyduramıyorlar. Ekonomik kriz resmi enflasyon rakamları diye sunulan uydurmacalarla bile gizlenemiyor.

Ücretlerimize yapılan yüzde 4-5'lik komik zamların yanına elektriğe, suya, doğalgaza, ekmeğe yapılan zamları koyduğumuzda tablo çok netleşiyor. Saldırıların ve hak gasplarının yaşandığı bir dönemde yapılması gereken birbirleriyle iç iktidar kavgası yapan burjuva gericiliğinin yalanlarına sırtımızı dönmek ve sömürücülerin hepsini aynı çuvala koymaktır. Düzen güçlerinin hiçbirinin yedeği olmamalıyız. Onlar bize karşı tek vücutlar, emeğimizi ve geleceğimizi çalarken aynı saftalar, pastadan büyük pay kapma yarışında ise çatışıyorlar. Böyle dönemlerde işçilerin her zamankinden daha çok yanyana gelmesi, kendi bağımsız sınıf tutumunu belirlemesi gerekiyor.

Biz sanayi işçileri de "İnsanca yaşama yeten ücret!", sosyal haklarımız için birleşmeli ve örgütlenmeliyiz. Fabrikalarımızda işyeri komiteleri kurmalıyız. Ancak bu sayede haklarımıza sahip çıkabilir, krizin faturasını da soyguncu kapitalistlere ödettirebiliriz. Şimdi bu kavgada saflarımızı sıklaştırma zamanı, insanca yaşamak istiyorsak, sosyal haklarımızın çalınmasına engel olmak istiyorsak örgütlü mücadele etmeliyiz.

Bunun için Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde örgütlenelim, kölelik koşullarına karşı mücadele edelim.

Bir plastik işçisi / Adana

Emeğimizin karşılığını vermeyenler bizi kapı önüne koyuyorlar!

Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi işçileri olarak ikinci altı ay zammını beklediğimiz bir dönemdeyiz. Çalışma koşullarımızın ağırlığı yetmiyormuş gibi bir de tepeden tırnağa herşeye yapılan zam yağmurlarıyla yaşam koşullarımız iyice kötüye gidiyor. Hükümet yetkilileri hep bir ağızdan zamların gerekçelerini bir bir sıralıyorlar. Elektriğe yüzde 25 zam yapanlar asgari ücrete yüzde 5 zam yaparak bizleri "insan" yerine koymadıklarını göstermekteler.

Site patronları işlerin iyiye gitmediği gibi bahanelerle işçileri sokağa atmakta ya da ücretsiz izinlerle zam dönemini en az kayıpla geçirmenin hesabını yapmaktalar. Ağır koşulların yanında bir de işten atılma korkusuyla çalışıyoruz. Site işçileri olarak yaşadıklarımız kaderimizmiş gibi kabulleniyoruz. Sermaye hükümeti de patronların çıkarlarını koruyan ve kollayan uygulamalara imza atıyor.

Ben sac üzerine imalat yapan bir işletmede çalışıyorum. Yaklaşık 40 civarında çalışan var. Yaklaşık diyorum çünkü bu dönemde işten atmaları yeni işçi alımlarını hemen her gün yaşıyoruz. İşletme ocak ayının son haftasıyla birlikte işçi alımına başlamış, her gün onlarca işçi gelmeye başlamıştı. Yaklaşık bir hafta bu durum böyle devam etti. Kısa bir sürede 25 olan işçi sayısı 37'ye yükseldi. Çalışma saatlerimiz sabah 8:00 akşam 17:00 iken şubat ayı ile birlikte 5 saatlik zorunlu mesai uygulaması eklendi. Patron mesai saatlerinin zorunlu olmadığını istersek mesaiye kalmayabileceğimizi söylemişti. Bu dönemde mesaiye kalmayan 5 arkadaşımız farklı nedenlerle işten çıkarıldı.

Haziran ayı geldiğinde zam beklentisi içerisine girmiştik. Beş aylık zaman içerisinde patron kendisine yat almıştı, işletmesini iki kat büyütmenin hesaplarını yapıyordu. Bunun yanında aldığı makinelerde milyarlarca lirayı tutuyordu. Zam beklentimizi aramızda konuşup talebimizi patrona söyledik. Bize temmuz ayı ile birlikte gerektiği şekilde zam yapılacağını söyledi. Temmuz ayında, özellikle zam talebimizi söylememizden sonra işten çıkarmalarla ve ücretsiz izinlerle karşı karşıya kaldık. Şu an 14 arkadaşımız işletmenin zararda olduğu, işlerin azaldığı, işletmeye uyum sağlayamadığı, verimli olamadığı gibi gerekçelerle ya işten çıkarıldı ya da ücretsiz izine gönderildi.

Sanayiden bir metal işçisi

Birbirimize güvenmeli ve birleşmeliyiz!

Merhaba arkadaşlar;

Bizler sac üzerine imalat yapan bir atölyede çalışan işçileriz. İşyerimizde yaşadığımız sorunları paylaşmak, çözüm yolları bulmak için bu yazıyı yazıyoruz. Bülteni kısa bir zamandır takip ediyoruz. Sanayilerde çalışan işçilerin hayatlarını, çalışma koşullarını anlattığı için arkadaşlarla böyle bir yazı yazmayı düşündük. İşyerinde 36 işçi çalışıyor. Diğer atölyelerde olduğu gibi en önemli sorunlarımız sigorta, iş kazaları, düşük ücret ve en önemlisi işçilerin birbirine güven sorunu. Sigortalı işçi sayısı çalışanların neredeyse yarısını oluşturuyor. Bunun yanında sadece sigorta sorunundan dolayı birçok arkadaşımız ya işten ayrıldı ya da çıkarıldı. İşe ilk başladığımızda iki aylık deneme süresi veriliyor. Ama bu deneme süresi bazen iki yılı bile bulabiliyor. Tabii ki böyle durumlarda karşı çıkan arkadaşlarımız da oluyor. Ama birlik olmadığı için patron her seferinde yeni bir bahane bulup işten çıkarıyor.

Birlik olma sorunu çözülmeden ne sigorta sorunu ne de diğer sorunlar çözülebilir. Ücret sorunumuz ise diğer atölyelere göre biraz farklı. Çalışan işçilerin bir kısmı haftalıkçı bir kısmı aylıkçı olarak çalışıyor. Hem haftalıkçılar arasında hem de aylıkçılar arasında farklı ücret alan arkadaşlarımız var. En düşük ücret 420 YTL. Asgari ücret 435 YTL ama hala patron zam yapmadı. Gerekçe olarak da üretimin az olduğunu gösterdi.

Yaklaşık üç aydır saat 8.00-22.00 arasında çalışıyoruz. İşletme çok büyük çapta üretim yapmasına rağmen aldığımız ücretlerde herhangi değişme yok. Patron işçilere yapılan 15 YTL'lik zammı bile çok görüp bundan kâr etmeye bakıyor. Ücretler belirlenirken işçileri bölmek için her türlü yola başvuruyor. Beş yıldır çalışan işçiyle yeni işe başlayan işçiye aynı ücreti vererek *"bak sen olmasan bir başkası çalışır"* diyor.

İşçi arkadaşlarımız arasındaki güven sorununu çözmeliyiz. Birbirimize güvenmeyi öğrenemediğimiz takdirde bizleri köle gibi çalıştıran patrondan hesap soramayız. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. İşçilerin birbirlerine güvenmekten başka yolu yok.

Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi'nden bir grup işçi

Yüksel Tekstil'de işçiler fabrikayı mahkemeye verdi

Adana'nın sayılı tekstil fabrikalarından biri olan Yüksel Tekstil uzun zamandır yaşadığı krizin faturasını işçiye ödetiyordu. İşe ilk giren işçiler 6 ay ücret alamıyor, 6 aylık ücretin sonradan toplu olarak ödeneceği vaadediliyordu. Ancak bırakalım yeni işçilerin birikmiş alacaklarını almalarını eski işçilerin alacakları bile aylarca yatırılmıyordu. Fabrikanın sahibi olan ve seçimlerde CHP'den milletvekili olan Atilla Başoğlu'nun fabrikasında yapılan incelemelerde önemli miktarda kayıt dışı üretim saptandı. Yüz milyarlarca liralık vergi borcu ve cezasıyla karşı karşıya bulunan Başoğlu da bu cezadan kurtulma ya da cezayı indirme umuduyla ani bir kararla CHP'den AKP'ye geçti.

Tüm bunlara rağmen fabrikanın kötü gidişatı durmadı ve gelen hacizler sonucunda fabrikanın elektriği dahi kesildi. Bunun sonucunda da işçilerin neredeyse tamamını ücretsiz izne gönderdiler. Bunun üzerine işçiler mahkemeye giderek alacaklarına karşılık fabrikayı hacze verdiler.

Adana'da tersanelerle dayanışma eylemi...

Tuzla'da ölümleri durduralım!

Tersanelerde yaşanan iş cinayetleri karşısında 16 Haziran'da gerçekleştirilen eyleme destek olmak ve tersane işçilerinin sesine ses katabilmek için aynı gün eylem gerçekleştirildi.

Saat 12.00'de DİSK Genel İş Sendikası önünde toplanan kitle "Tuzla tersanelerinde işçi ölümlerinin sorumlusu AKP'dir, 15-16 Haziran işçi direnişini unutmayacağız!" ve "DİSK Çukurova Bölge Şube" pankartları açarak ve yolun bir kısmını kapatarak sloganlarla İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. İnönü Parkı'na gelindiğinde hazırlanan basın metnini DİSK Çukurova Bölge Şube Temsilcisi Kemal Aslan okudu.

Yapılan açıklamada 38 yıl önce DİSK'i ve bağımsız sendikaları yok etmek isteyenlerin bugün de çalışanları açlığa ve örgütsüzlüğe mahkûm etmeye çalıştıkları söylendi. IMF ve DB politikaları sonucunda sosyal güvenlik ve sağlık hakkının ortadan kaldırıldığı ve emekçilerin açlık sınırının altında yaşamaya mahkûm edildiği vurgulandı.

Açıklamada bugüne kadar yaşanan ölüm olaylarının kaza olmadığı, sebeplerinin kuralsızlık, yasa dışılık, esnek çalışma, örgütsüzlük ve taşeronluk sistemi olduğu ve bu sisteme kamu denetim mekanizmalarının göz yumduğu vurgulandı. Son olarak İhsan Turan adlı işçinin de bu uygulamalar sonucunda yaşamını yitirdiği söylendi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Kapitalizm işçi kanıyla besleniyor iş cinayetleri bitmiyor!

Sermaye sınıfı daha çok kâr etmek için işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerini almıyor. Bunun sonucunda da iş cinayetleri yaşanıyor. İş cinayetlerine Adana'da yaşanan birkaç örnek...

Adana Kozan'da iş makinesi devrildi: 2 işçi öldü

Adana'nın Kozan ilçesinin Çürüklü köyünde devrilen iş makinesinin altında kalan kepçe operatörü Hidayet Özaslan ve Çürüklü köyü muhtarı Mustafa Karakılçık kepçe altında kalarak can verdi.

İl Özel İdaresi Köy Hizmetleri Müdürlüğü Kozan ilçesi bakım evinde görevli operatörün Çürüklü Köyünde yol açım çalışmaları sırasında geri geri gelirken yoldan çıkması sonucu yoldan 200 metre aşağı yuvarlanması ile kepçede bulunan Hidayet Özaslan ve Çürüklü köyü muhtarı Mustafa Karakılçık olay yerinde can verdi.

Adana'da inşaatta çökme: 3 yaralı

Adana'da, inşaatın ikinci katında çalışma yapan işçilerden üçü, zeminin çökmesi sonucu yaralandı.

Yurt Mahallesi 71439. Sokak'ta, bir firmaya ait iş merkezi inşaatının birinci kat betonlarını bir süre önce döken işçiler, kalıpları yerleştirmek amacıyla ikinci katta çalışmaya başladılar. Bu sırada, zeminin çökmesi sonucu, işçilerden Abdullah Kara (47), Bilbaş Atak (42) ve İhsan Kahraman (23) yaralandı. Olay yerine gelen polis ekipleri ve Büyükşehir Belediyesi CANKUR ekiplerince yıkıntılar arasından çıkartılıp ambulansla Adana Numune ve Çukurova Devlet hastanelerine kaldırılan yaralıların sağlık durumunun iyi olduğu belirtildi.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 326 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92